

Studeren tijdens de coronacrisis

- demotivatatie en studievertraging liggen op de loer

Drie studenten verloskunde vertellen hoe zij hun studie tijdens de coronapandemie ervaren. Spoileralert: ze snakken ernaar weer gewoon naar school te kunnen. Opleidingsmanager Monique den Arend belicht hoe hard er wordt gewerkt om onderwijs en stages zo normaal mogelijk door te laten gaan.

Tekst: Eveline van Herwaarden

“Binnen de beperkingen van de maatregelen pakken we alle ruimte die er is”, zegt Monique den Arend, opleidingsmanager Academie Verloskunde Groningen.

“We zien dat de coronamaatregelen hun tol beginnen te eisen op het mentale vlak. Studenten geven aan dat ze het moeilijk hebben. Ze vinden online onderwijs lastiger en missen de sociale contacten die juist zo belangrijk zijn in je studententijd. Ook onze medewerkers en docenten hebben er allemaal genoeg van. En eerlijk gezegd, zelf mis ik de contacten in de gang en de gesprekken bij de koffieautomaat ook. Nu pas merk je hoeveel je regelt tussen vergaderingen en telefoon-gesprekken door.”

“Tijdens de eerste lockdown kregen we heldere regels opgelegd. Alleen de praktijklessen mochten doorgang vinden op school, de rest moest online. Een hoop geregeld. Al snel liepen we er in het voorjaar ook tegenaan dat sommige stages werden afgebeeld. Er is hard gewerkt om daar vervanging voor te vinden. En na de zomer kwamen de nieuwe eerstejaars. Ik vond het heel belangrijk dat de introductieweek doorging, zodat zij elkaar en hun docenten goed konden leren kennen. We hebben binnen de regels steeds alle ruimte gepakt die er was. Soms moet je een beetje creatief zijn. SLC-coaches heb ik bijvoorbeeld gestimuleerd om met een groepje studenten naar het terras te gaan toen dat nog kon.”

“Binnen ons gebouw zijn we streng. We voldoen aan alle coronamaatregelen, met looproutes en een maxi-

maal aantal studenten in de klas. Onze leslokalen zijn niet groot genoeg voor veertig eerstejaars die afstand moeten houden. Daarom gebruiken we meerdere lokalen om hen te herbergen en heb ik grotere zalen buiten onze school gehuurd. Zo kunnen ze toch als groep les krijgen. Ook voor de ouderejaars maken we af en toe gebruik van deze mogelijkheid.”

“De omschakeling naar online onderwijs is voor veel docenten lastig geweest. We hebben hen zo goed mogelijk ondersteund, met online training vanuit Inholland, het aanbieden van tools en de mogelijkheid om vragen te stellen. Op zich gaat het online lesgeven nu goed. Omdat de coronacrisis zo lang duurt, zijn we docenten ook didactisch en methodisch gaan bijscholen over online onderwijs. Hoe maak je je lessen interactief, hoe houd je studenten betrokken, dat zijn nu belangrijke onderwerpen.”

“We doen er echt alles aan om studenten zo goed mogelijk onderwijs te geven, studievertraging te voorkomen en iedereen mentaal gezond te houden. Makkelijk is het niet, want er zijn steeds opnieuw onzekere factoren. Zo werd ik net nog gebeld door een ziekenhuis dat besloten heeft de komende tijd geen studenten toe te laten. Als de besmettingsaantallen weer omhoog gaan, kan het regelen van stages nog een groot probleem worden. Ik hoop dan ook dat iedereen gehoor geeft aan de oproep van de KNOV en inziet dat stageplekken voor nieuwe verloskundigen hartstikke belangrijk zijn.”

'Ik heb het gevoel dat ik een online zelfstudie doe en dat past helemaal niet bij mij.'

Tessa (24 jaar), eerstejaars student in Maastricht

"Deze coronacrisis voelt voor ons als eerstejaars nogal uitzichtloos. Het wordt namelijk steeds waarschijnlijker dat we tot de zomer met de coronamaatregelen te maken hebben en thuiszitten. Misschien nog wel langer.

We praten er veel met elkaar over. Dan zie je dat je niet de enige bent en je slaapt elkaar erdoorheen!"

"In het begin konden we nog twee of drie keer per week naar school, nu hooguit één keer. Het is steeds meer online geworden. Alleen de communicatievakken en praktische vaardigheden zijn nog op locatie. Ik heb soms het gevoel dat ik een zelfstudie doe, met online begeleiding. Daar zou ik normaal gesproken nooit voor kiezen. Ik ben juist een mensen-mens, van interactie met anderen word ik enthousiast. Daarom heb ik ook

Door het uitvallen van stages loop ik mogelijk studievertraging op'

Eveline (36 jaar), vierdejaars student in Groningen

"Tijdens de eerste lockdown stond mijn tweedelijns-stage gepland. Toen sloten de ziekenhuizen de deuren voor stagiairs en ging mijn stage niet door. Dat was flink balen en opeens had ik drie maanden vrij. Ik had nog wel wat schoolopdrachten te doen, maar besloot

ook te solliciteren bij een kraamzorgbureau. Daar kon ik aan de slag als partusassistent, met een nul-uren-contract. Zo heb ik toch een stuk of vijf bevallingen kunnen meemaken. In de zomervakantie kon ik gelukkig vier stageweken inhalen, maar zes weken staan nu nog open."

"Mijn man en ik hebben vier kinderen. Tijdens de eerste lockdown zaten er drie op de basisschool. Door het thuisonderwijs stond de hele ochtend in het teken van de kinderen. Deze winter mochten ze weer niet naar

'Gelukkig ben ik nog steeds heel gemotiveerd'

Elske (22 jaar), eerstejaars student in Rotterdam

"Ik heb er hard voor moeten werken om de verloskunde-opleiding te kunnen volgen. Na de Mavo, een Mbo-opleiding en de propedeuse verpleegkunde werd ik eindelijk toegelaten. Misschien dat ik er daarom weinig moeite mee heb om mezelf te motiveren. Ik kan

goed mijn eigen tijd indelen en was al gewend aan online onderwijs, maar dat wil niet zeggen dat ik online lessen leuk vind."

"Je merkt dat het voor docenten ook een switch is. Sommigen zijn nog steeds aan het klooiën als ze een scherm willen delen in Teams, haha. Of je merkt dat ze het lastig vinden om een uur vol te praten tegen een scherm dat niks terugzegt. Ik vind sommige vakken eigenlijk ook niet zo geschikt om online te doen. Com-

voor dit vak gekozen. Wanneer ik de hele dag achter een laptop zit, verlies ik mijn concentratie. Ik word afgeleid en ga op mijn telefoon kijken.”

“Ik zie wel dat ze er op de opleiding alles aan doen om ons te ondersteunen. Gelukkig gingen mijn kijkstages gewoon door. Het was jammer dat ik geen sectio mocht bijwonen en veel consulten digitaal waren, maar toch werd ik van die stages helemaal vrolijk. Dan weet je weer waarvoor je deze studie bent gaan doen. Vorig jaar is de 5 weken-stage voor de eerstejaars niet doorgegaan, ik hoop heel hard dat het dit jaar wel doorgaat.”

“Dit is natuurlijk niet het studentenleven dat ik me had voorgesteld. Ik heb

een leuke studio, vlakbij het centrum. Het idee was dat ik een bijbaantje zou nemen, veel nieuwe vrienden zou maken en regelmatig lekker zou gaan dansen in de stad. Ik had er enorm veel zin in en nu zit ik vrijwel continu thuis. Eerlijk gezegd heb ik daar al een paar keer een potje om zitten janken. Natuurlijk probeer ik er het beste van te maken, ik sta positief in het leven en leg gelukkig makkelijk contact. Ik eet bijvoorbeeld elke week samen met mijn buurvrouw waarmee ik bevriend ben geraakt. En als ik het even niet meer trek, ga ik gewoon een paar dagen naar mijn ouders.”

school, niet ideaal als je een scriptie moet schrijven of examens hebt. Het gevolg is dat ik bijna elke avond tot half twaalf boven zit te werken.“

“Als vierdejaars student weet ik gelukkig waar ik het allemaal voor doe. Ik wil zo snel mogelijk aan de slag als verloskundige. Aan mijn medestudenten heb ik veel steun. We proberen elkaar elke maandagmiddag te blijven zien om de motivatie vast te houden. Ik zie wel dat vooral de eerste- en tweedejaars het zwaar hebben.”

“Waar ik me het meest druk om maak, zijn mijn stages en de vraag of ik op tijd kan afstuderen. Mijn ziekenhuisstage en eindstage staan nog

open. Ondanks de oproep van de KNOV is het nog maar de vraag of praktijken en ziekenhuizen studenten toelaten als er een derde golf komt. Laat staan of je dan bij bevallingen en sectio's aanwezig mag zijn. Wij moeten natuurlijk wel alle verrichtingen kunnen oefenen en afvinken. Vanuit de opleiding doen ze echt hun best om het voor ons te regelen, maar die twee openstaande stages maken me toch onzeker. Ik heb altijd hard gewerkt en zou het niet leuk vinden om door corona studievertraging op te lopen.”

municatievaardigheden of casuïstiek bijvoorbeeld. Je kunt niet echt met elkaar sparren, het is minder interactief. Ik merk ook dat ik van zo'n hele dag achter de laptop extra moe word en vierkante ogen krijg. Wist je dat veel studenten naar de brillenwinkel gaan omdat ze last krijgen van hun ogen?”

“Iedereen wordt het wel zat inmiddels. Je zit maar thuis en kan niet even naar een cafeetje. Ik heb me daarom aangemeld als lid van de evenementencommissie. Door online activiteiten, zoals een pubquiz, leer ik toch wat mensen kennen. Ideaal is het natuurlijk niet. Mijn vriend en ik zijn samen uit Brabant gekomen om in Rotterdam te studeren. We hebben een mooi

appartementje, maar soms vragen we ons echt af wat we hier doen.”

“Op dit moment maak ik me zorgen of de 5 weken-stage wel doorgaat. Mijn eerste stageweek werd afgezegd door de verloskundepraktijk. Ze vonden het niet gepast als er een stagiair was, terwijl zwangere vrouwen alleen naar de controles moesten komen. Gelukkig kon ik tijdens de herfstvakantie ergens anders stage lopen. Mijn tweede stageweek werd ook verplaatst. Maar waar ik vooral van baal, is dat ik door de coronamaatregelen nog geen enkele bevalling heb kunnen bijwonen. Terwijl ik daar altijd al van droomde.” ■